

Filio tuo, hoc de Spíritu Sancto sine differentia discretiónis sentimus. Ut in confessiõne veræ sempiternaeque Deitátis, et in persónis proprietas, et in essentia únitas, et in maiestáte adorétur æquálitas. Quam laudant Angeli atque Archángeli, Chérubim quoque ac Séraphim: qui non cessant clamáre cotídie, una voce dicéntes: Sanctus.

Communió

Dico vobis: gáudium est Angelis Dei super uno peccatóre poeniténtiam agénte. (*Luc 15:10*)

1. Beátus, cui remíssa est iníquitas, et obtéctum est peccátum.
2. Beátus vir, cui non imputávit Dóminus delíctum, nec est in spíritu ejus dolus.
3. Quóniam tácu, inveteravérunt ossa mea, dum rugírem tota die.
4. Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua, immutátus est vigor meus in ardóribus æstátis.

Postcommunió

Sancta tua nos, Dómine, sumpta vivíficent: et misericórdiæ sempitérnæ praeparent expiátos.

Šventajai Dvasiai, kad, išpažįstant tikrą ir amžiną Dievystę, būtų šlovinamas ir Asmenų skirtingumas, ir jų prigimties vienumas, ir jų lygus didingumas. Jį garbina Angelai ir Arkangelai, Cherubinai ir Serafimai; kasdien nepaliauja garsiai šlovinti, vienu balsu tardami: Šventas.

KOMUNIJA

Sakau jums: Dievo Angelai džiaugiasi dėl vieno atgailaujančio nusidėjėlio. (*Lk 15:10*)

1. Laimingas, kam nusižengimas atleistas, kuriam nuodėmė dovanota.
2. Laimingas žmogus, kurio Viešpats nelaiko kaltu, kurio dvasioje nėra apgaulės.
3. Kol aš neišpažinau nuodėmės, mano kaulai dilo nuo mano nuolatinių dejonių.
4. Juk dieną ir naktį mane slėgė tavo ranka, – man jėgos išseko kaip nuo vasaros karščių.

POSTKOMUNIJA

Viešpatie, tegu priimtos tavo šventosios paslaptys mus atgaivina ir atpirktus paruošia amžinajam gailėstingumui.

Proprium Missæ

DOMINICA III POST PENTECOSTEN III SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ

Introitus

Réspice in me et miserére mei, Dómine: quóniam únicus et pauper sum ego: vide humilitátem meam et labórem meum: et dimítte ómnia peccáta mea, Deus meus. *Ps. Ad te, Dómine, levávi ánimam meam: Deus meus, in te confído, non erubéscam. (Ps 24:16; 24:18, Ps 24:1-2)*

Collecta

Protéctor in te sperántium, Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum: múltiplica super nos misericórdiam tuam; ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna.

Epístola

Léctio Epístolæ beáti Petri Apóstoli (1 Pet 5:6-11)

Caríssimi: Humiliámini sub coténti manu Dei, ut vos exáltet in témpore visitatiónis: omnem sollicitúdinem vestram proiciéntes in eum, quóniam ipsi cura est de vobis. Sóbrii estote et vigiláte: quia adversárius vester diábolus tamquam leo rúgiens circuit, quærens, quem dévoret: cui resístite fortes in fide: sciéntes eándem passióem ei, quæ in mundo est, vestræ fraternitáti fíeri. Deus

INTROITAS

Pažvelk į mane ir pasigailėk manęs, Viešpatie, kadangi vienišas ir vargšas esu; pamatyk mano žemumą ir mano vargą, ir atleisk visas mano nuodėmes, mano Dieve.

Ps. Į tave, Viešpatie, pakėliau savąją sielą; mano Dieve, tavimi pasitikiu; lai nerausiu iš gėdos. (Ps 24:16; 24:18, Ps 24:1-2)

KOLEKTA

Tavimi besiviliančių gynėjau, Dieve, be kurio nėra nieko tvirto, nieko švento, pagausink mums savąjį gailėstingumą, kad, tau nukreipiant ir tau vedant, taip žengtume pro laikinuosius gėrius, kad neprarastume amžinųjų.

EPISTOLĖ

Skaitinys iš šv. Apaštalo Petro laiško (1 Pet 5:6-11)

Mylimieji, nusižeminkite po galinga Dievo ranka, kad jis išaukštintų jus metui atėjus. Paveskite jam visus savo rūpesčius, nes jis jumis rūpinasi. Būkite blaivūs, budėkite! Jūsų priešas velnias kaip riaumojantis liūtas slankioja aplinkui, tykodamas ką praryti. Pasiųpriešinkite jam tvirtu tikėjimu, žinodami, kad tokius pačius kentėjimus tenka iškęsti jūsų broliams

autem omnis grátiae, qui vocávit nos in aetérnam suam glóriam in Christo Iesu, módicum passos ipse perfíciat, confirmábit solidabítque. Ipsi glória et impérium in saecula saeculórum. Amen.

Graduale

lacta cogitátum tuum in Dómino: et ipse te enútriet.

V. Dum clamárem ad Dóminum, exaudívit vocem meam ab his, qui appropínquant mihi. (Ps 54:23; 54:17; 54:19)

Alleluia

Allelúia, allelúia.

V. Deus iudex iustus, fortis et pátiens, numquid iráscitur per síngulos dies? Allelúia. (Ps 7:12)

Evangelium

Sequéntia sancti Evangélii secundum Lucam (Luc 15:1-10)

In illo témpore: Erant appropinquántes ad Iesum publicáni et peccatóres, ut audírent illum. Et murmurábant pharisaei et scribæ, dicétes: Quia hic peccatóres recipit et mandúcat cum illis. Et ait ad illos parábolam istam, dicens: Quis ex vobis homo, qui habet centum oves: et si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagínta novem in desérto, et vadit ad illam, quæ períerat, donec invéniat eam? Et cum invénerit eam, impónit in húmeros suos gaudens: et véniens domum, cónvocat amícos et vicínos, dicens illis: Congratulámini mihi, quia invéni ovem meam, quæ períerat?

plačiajame pasaulyje. O visų malonių Dievas, pašaukęs jus į savo amžinąją garbę Kristuje, pats jus, trumpai pakentėjusius, ištobulins, sutvirtins, pastiprins, pastatys ant tvirtu pagrindo. Jo valdžia per visus amžių amžius! Amen.

GRADUALAS

Pavesk savo rūpestį Viešpačiui, ir Jis tave pamaitins.

V. Kai šaukiausi Viešpaties, Jis išgirdo mano balsą [ir apsaugojo mane] nuo tų, kurie artinosi prie manęs. (Ps 54:23; 54:17; 54:19)

ALELIUJA

Aleliuja, aleliuja.

Dievas yra teisingas, tvirtas ir kantrus teisėjas – ar ne užsirūstintų kiekvieną dieną? Aleliuja. (Ps 7:12)

EVANGELIJA

Šventosios Evangelijos pagal Luką tęsinys (Lk 15:1-10)

Anuo metu pas Jėzų rinkdavosi visokie muitininkai ir nusidėjėliai jo pasiklausyti. O fariziejai ir Rašto aiškintojai murmedavo: „Šitas priima nusidėjėlius ir su jais valgo“. Tuomet Jėzus pasakė jiems palyginimą: „Kas iš jūsų, turėdamas šimtą avių ir vienai nuklydus, nepalieka dykumoje devyniasdešimt devynių ir neieško pražuvusios, kolei suranda?! Radęs su džiaugsmu dedasi ją ant pečių ir, sugrįžęs namo, susikviečia draugus bei kaimynus, sakydamas: ‘Džiaukitės drauge su manimi! Radau savo pražuvėlę avį!’ Sakau jums, taip ir danguje

Dico vobis, quod ita gáudium erit in coelo super uno peccatóre poeniténtiam agénte, quam super nonagínta novem iustis, qui non índigent poeniténtia. Aut quæ múlter habens drachmas decem, si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, et evérrit domum, et quærit diligénter, donec invéniat? Et cum invénerit, cónvocat amícas et vicínas, dicens: Congratulámini mihi, quia invéni drachmam, quam perdíderam? Ita dico vobis: gáudium erit coram Angelis Dei super uno peccatóre poeniténtiam agénte.

Offertorium

Sperent in te omnes, qui novérunt nomen tuum, Dómine: quóniam non derelínquis quæréntes te: psállite Dómino, qui hábitat in Sion: quóniam non est oblítus oratiónem páuperum. (Ps 9:11-12 9:13)

Secreta

Réspice, Dómine, múnera supplicántis Ecclésiæ: et salúti credéntium perpétua sanctificatióne suménda concéde.

Præfatio de sanctíssima Trinitate Vere dignum et iustum est, æquum et salutáre, nos tibi semper et ubíque grátias ágere: Dómine sancte, Pater omnípotens, aetérne Deus: Qui cum unigénito Fílio tuo et Spírítu Sancto unus es Deus, unus es Dóminus: non in unius singularitáte persónæ, sed in unius Trinitáte substántiæ. Quod enim de tua glória, revelánte te, crédimus, hoc de

bus daugiau džiaugsmo dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio negu dėl devyniasdešimt devynių teisiųjų, kuriems nereikia atsiversti“. „Arba kuri moteris, turėdama dešimtį drachmų ir vieną pametusi, neužsidega žiburio, nešluoja namų ir rūpestingai neieško, kolei suranda? Radusi ji susivadina drauges bei kaimynes ir sako: ‘Džiaukitės su manimi, nes radau drachmą, kurią buvau pametusi’. Sakau jums, šitaip džiaugiasi Dievo angelai dėl vieno atsivertusio nusidėjėlio“.

OFERTORIUMAS

Tesivilia tavimi visi, kurie pažino tavąjį vardą, Viešpatie, nes nepalieki tavęs ieškančiųjų; psalmuokite Viešpačiui, kurie gyvenate Sione, kadangi Jis nepamiršo vargšų maldos. (Ps 9:11-12 9:13)

SEKRETA

Pažvelk, Viešpatie, į nuolankiai prašančios Bažnyčios dovanas ir nuolatinu pašventinimu suteik, kad jos būtų priimtoms tikinčiųjų išganymui.

ŠVČ. TREJYBĖS PREFACIJA

Tikrai verta ir teisinga, reikalinga ir išganinga, visur ir visada Tau dėkoti, šventas Viešpatie, visagali Tėve, amžinasis Dieve, kuris su vienatiniu tavo Sūnumi ir Šventąja Dvasia esi vienas Dievas ir vienas Viešpats – nėra tai Asmens vienumas, bet vienos prigimties Trejybė. Juk tai, ką per tavąjį apreiškimą apie tavo garbę tikime, be jokio skirtumo pripažįstame Sūnui ir